

† ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ
ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Εἰς τὸν Ὅρθρον.

Ἦχος Ἱ Πα ϝ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ^Δ ε
λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ου ^π ϝ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

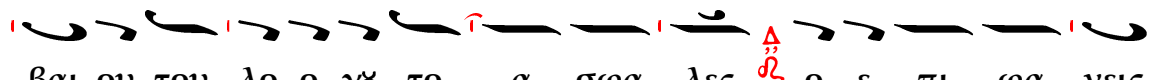

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ^Δ ε
λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ου ^π ϝ

Ἦχος Ἱ Πα ϝ

Ε ν Ι ορ δα νη βα πτι ζο με νσ σκ Κυ ρι
ε ^Δ η της Τρι α δος ε φα νε ρω ω θηπρο σκυνη
σις ^π του γαρ Γεν νη το ρος η φω νη προ σε μαρ τυ
ρει σοι ^Δ α γα πη τον σε Υι ο ον ο νο μα ζσ σα

 και το Πνευμα εν ει ει δει πε ρι στε ρας ε βε

 βαι ου του λο ο γω το α σφα λες ο ε πι φα νεις

 Χρι στε ε ο Θε ος και τον κοσ μον φω τι σας δο ο

 ξα α σοι (ἐκ γ')

με τέλος:
 δο ο ξα α σοι οι οι οι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

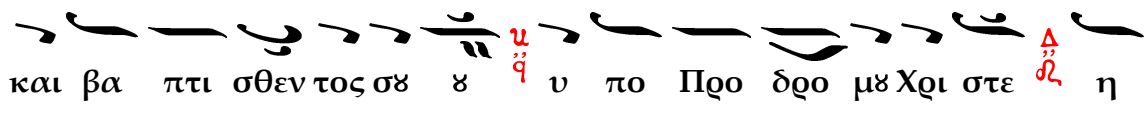
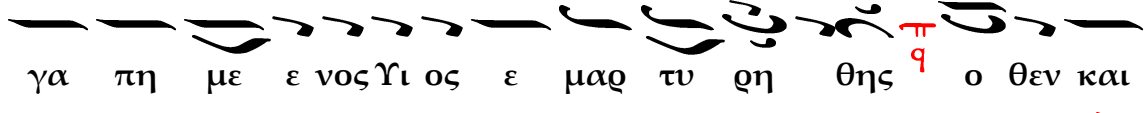
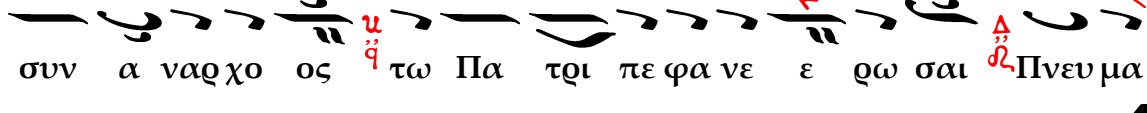
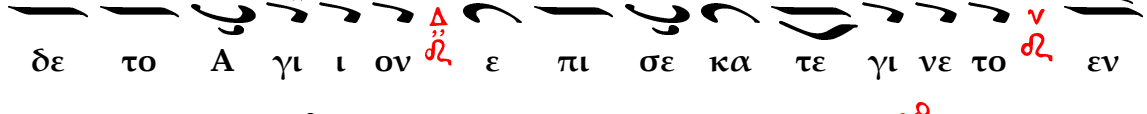
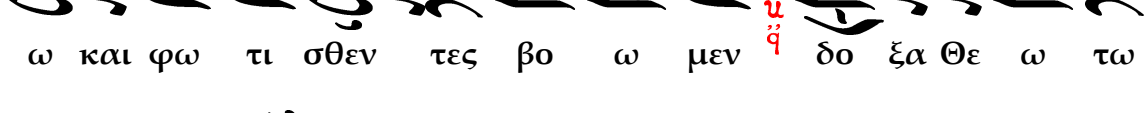

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος]

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, ἤχος Γα ς

Ε πι φα νεν τος σθ ε εν Ι ορ δα νη Σω τη

 και βα πτι σθεν τος σθ ε υ πο Προδρο μη Χρι στε η

 γα πη με ε νος Υι ος ε μαρ τυ ρη θης ο θεν και

 συν α ναρχο ος τω Πα τρι πε φα νε ε ρω σαι Πνευμα

 δε το Α γι ι ον ε πι σε κα τε γι νε το εν

 ω και φω τι σθεν τες βο ω μεν δο ξα Θε ω τω

 εν Τρι α δι

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, ἦχος Δι

Ι ^{Πα} ορ ^{Δι} δα ^{Πα} νη ^{Δι} πο ^{Πα} τα ^{Δι} με ^{Πα} τι ^{Δι} ε ^{Πα} θα ^{Δι} μβ ^{Πα} η ^{Δι} θη ^{Πα} σθε
ω ^{Πα} ρων ^{Δι} τον ^{Πα} α ^{Δι} θε ^{Πα} ω ^{Δι} ρη ^{Πα} τον ^{Δι} γυ ^{Πα} μ ^{Δι} νον ^{Πα} ει ^{Δι} δον ^{Πα} και
ε ^{Πα} φρι ^{Δι} ξα ^{Πα} φη ^{Δι} σι ^{Πα} και ^{Δι} πω ^{Πα} σ ^{Δι} γα ^{Πα} ρ ^{Δι} τ ^{Πα} ο ^{Δι} ν ^{Πα} κ ^{Δι} ε ^{Πα} με ^{Δι} λ ^{Πα} λον ^{Δι} φρι ^{Πα} ξαι
και ^{Δι} δυ ^{Πα} υ ^{Δι} ναι ^{Πα} οι ^{Δι} α ^{Πα} γ ^{Δι} γε ^{Πα} λοι ^{Δι} αυ ^{Πα} τον ^{Δι} ο
ρων ^{Πα} τες ^{Δι} ε ^{Πα} ε ^{Δι} φρι ^{Πα} ι ^{Δι} ξαν ^{Πα} ε ^{Δι} ξε ^{Πα} σθη ^{Δι} ου ^{Πα} ρα ^{Δι} νος ^{Πα} και
γη ^{Δι} ε ^{Πα} τρο ^{Δι} ο ^{Πα} μα ^{Δι} ξε ^{Πα} και ^{Δι} συ ^{Πα} νε ^{Δι} στα ^{Πα} λη ^{Δι} θα ^{Πα} λα ^{Δι} ασ
σα ^{Πα} και ^{Δι} παν ^{Πα} τα ^{Δι} τα ^{Πα} ο ^{Δι} ρα ^{Πα} τα ^{Δι} και ^{Πα} α ^{Δι} ο ^{Πα} ρα ^{Δι} τα
Χρι ^{Δι} στο ^{Πα} ος ^{Δι} ε ^{Πα} φα ^{Δι} α ^{Πα} α ^{Δι} νη ^{Πα} εν ^{Δι} Ι ^{Πα} ι ^{Δι} ορ ^{Πα} δα ^{Δι} α
α ^{Πα} νη ^{Δι} α ^{Πα} γι ^{Δι} α ^{Πα} σαι ^{Δι} τα ^{Πα} υ ^{Δι} υ ^{Πα} υ ^{Δι} υ ^{Πα} δα ^{Δι} τα

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ταχὺ προκατάλαβε. ἦχος Δι

Τ ^ε α ^ε ρει ^ε θρα ^ε η ^ε γι ^ε α ^ε σας ^ε τα ^ε Ι ^ε ορ ^ε δα ^ε νει ^ε α ^ε το ^ε κρα
τος ^ε συ ^ε νε ^ε τρι ^ε ψας ^ε της ^ε α ^ε μα ^ε ρ ^ε τι ^ε ας ^ε Χρι ^ε στε ^ε ο ^ε Θε ^ε ος ^ε η
μων ^ε υ ^ε πε ^ε κλι ^ε νας ^ε τη ^ε πα ^ε λα ^ε μη ^ε σε ^ε αυ ^ε τον ^ε τ ^ε Προ
δρο ^ε μ ^ε και ^ε ε ^ε σω ^ε σας ^ε εκ ^ε της ^ε πλα ^ε νης ^ε των ^ε αν ^ε θρω ^ε πων ^ε το

γε νος δι ο σε ι κε τευ ο μεν σω σον τον κοσ μον
σθ

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἄ Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἦχος Βου

Ε κ νε ο τη το ο ο ος μϑ πο ο ολ λα α α
πο λε ε μει με ε πα α α θη η αλλ α
αυ τος α αν τι ι λα α α βϑ ς ς και σω ω ω
σον Σω ω τη η η ϑ μϑ ς

Ο ι μι σθ ςν τε ς Σι ω ω ν αι αι σχυ υν θη
η η τε ε ε ε ε α πο ο τϑ Κυ υ ρι
ι ι ς ς ως χο ο ο ο ο ϑ το ο ο
ο ο ς γαρ πυ υ ρι ι ι ι ι ε ε σε ε ε
σθε ε ε ε ε α πε ξη ϑα με ε ε νοι οι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι
ι ω Πνε ευ μα α τι ι

Α γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ

χη ζω ω ου ου ου ται αι και κα α θα αρ σει

υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρου νε ε ε ται

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι

ι ι ι Ι ε ε ρο κρου υ φι ι ι ω ως

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην

Α γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ

ζει τα α τη η ης χα α α ρι το ος ρει ει

ει θρα α αρ δε ε ε ε ευ ο ο ο ο ον

τα α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι ι

ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι α αν

Προκείμενον. Ψαλμὸς ριγ' (113).

Ἦχος Βου

Η θα α λασ σα ει ει δε και ε φυ υ γεν

ο Ι ο ορ δα α νης ε στρα α φη εις τα ο

πι σω

Στίχ. α'. Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες καὶ σὺ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

Η θα α λασ σα ει ει δε και ε φυ υ γεν

ο Ι ο ορ δα α νης ε στρα α φη εις τα ο

πι σω

Στίχ. β΄. Ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ, τοῦ στρέφαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων.

Η θα λασ σα ει ει δε και ε φυ γεν ο

Ι ο ορ δα α νης ε στρα α φη εις τα ο πι ι

σω ω ω ω

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω των Κυ ρι ον

ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ

ἀνάγνωσμα. (α΄ 9-11)

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς ἀπὸ τῆς Ὁραΐας Πύλης.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην. Καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὸ Πνεῦμα ὡσεὶ περιστερὰν καταβαῖνον ἐπ’ αὐτόν· καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν· Σὺ εἶ ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ εὐδόκησα.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν΄ ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ’ ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἠγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ᾠχος Δι

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

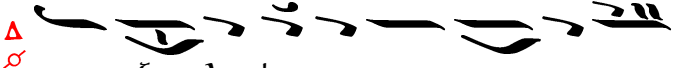
Τ α συ υ υμ παν τα α ση με ρο ον α α α
γα α αλ λι α α σθω Χρι στος ε φα α α νη η
εν Ι ορ δα α α α νη

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω ω νων α α μην

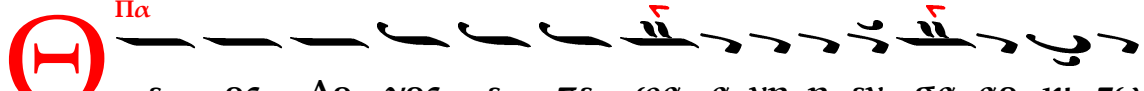
Τ α συ υ υμ παν τα α ση με ρο ον α α α
γα α αλ λι α α σθω Χρι στος ε φα α α νη η
εν Ι ορ δα α α α νη

ᾠχος Πα

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ

πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ε ξα λειψοντο α νο ο μη

μα α α μ

Πα
ε ος Λο γος ε πε φα α νη η εν σα αρ κι τω

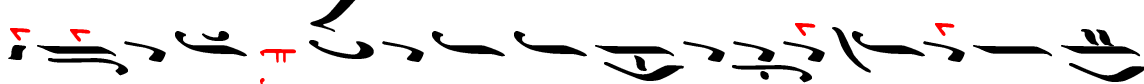

ω γε ε νει τω ων αν θρωω ω ω πων ι στατο βα

πτι σθη η ναι ε εν Ι ι ι ο ορ δα α α νη

και ε λε γε προς αυ το ον ο Προ ο δρο ο ο μος

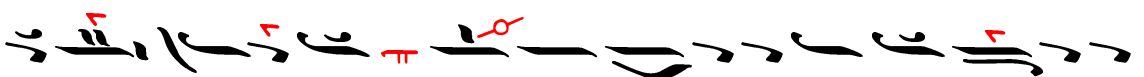

πως ε ε ε κτει ει ει νω ω χει ει ει ρα και α

ψω μαι κο ρυ φης κρα του ου ση η ης τα συ υμ πα

α α αν τα ει και εκ Μα ρι ι α ας υ υ υ πα

α αρ χει εις βρε ε ε φος αλλ οι δα σε Θε ο ον

προ ο ο αι ω ω νι ι ι ι ον ε πι γη η ης

βα δι ι ι ζεις ο υ μνου μενος υ πο ο ο των

Σε ε ρα α α α φιμ και δουλος Δε σπο την βα

πτι ζειν ου ου με μα α α α θη η η η κα α

κα τα ληπτε Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι οι

οι οι οι

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Κανὼν τοῦ Κυρίου Κοσμᾶ, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Βάπτισμα ρύψις γηγενῶν ἀμαρτάδος.
Ῥδὴ α'. Ῥχος β'. Ὁ εἰρμός.

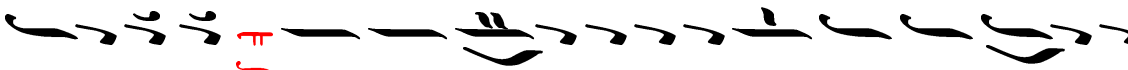

Ῥχος Πα

B υ θα α νε κα λυ ψε πυθ με να και δι α
 ξη ρας οι κει εις ελ κει εν αυ τω κα τα κα λυ
 φας αν τι πα λῃς ο κρα ται ος εν πο λε μοις Κυ ρι
 ος ο τι δε δο ξασται

A δα αμ τον φθα ρεν τα α να πλατ τει εν ρει
 θροις Ι ορ δα νῃς και δρα κον των κε φα λας εμφ ω λε υ ον των
 δι ι α θλατ τει ο βα σι λε ς των αι ων Κυ ρι ος
 ος ο τι δε δο ξασται

Π υ ρι της Θε ο τη τος α υ λω σαρ κα υ
 λι κην ημ φι ι ε σμε νος Ι ορ δα νῃς πε ρι βαλ
 λε ται το να μα ο σαρ κω θεις εκ Παρ θε νῃς Κυ ρι
 ος ο τι δε δο ξασται

T ον ρυ πον ο σμη χων των αν θρω πων τῃς κα θαρ

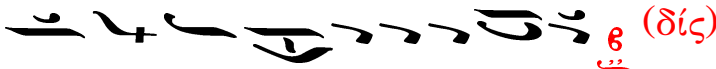

 θεις εν Ι ι ορ δα νη οισ θε λη σας ω μοι ω θη

 ο ην μεινας τας εν σκοτειρω τι ζει Κυ ρι ος ο ο τι

 δε δο ξασται

Ἔτερος Κανὼν Ἰαμβικός,
 τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ·
 οὔ ἡ ἀκροστιχὶς διὰ Στίχων Ἡρωελεγείων.

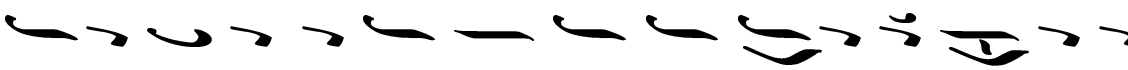

*Σήμεραν ἀχράντοιο βαλὼν Θεοφεγγεῖ πυρσῶ
 Πνεύματος, ἐνθάπτει νάμασιν ἀμπλακίην,
 Φλέξας Παμμεδέοντος εὐς Πάϊς· Ἠπιόων δέ,
 Ὑμνηταῖς μελέων τῶν δε δίδωσι χάριν.*

Ῥδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Βου

Σ τει βει θα λα σσης κυ μα τς με νον σα α λον η

 πει ρον αυ θις Ισ ρα ηλ δε δειγ με νον με λας δε

 πο ον τος τρι στα τας Αι γυ πτι ι ων ε κρου ψεν

 αρ δη ην υ δα το στρω τος τα α φος ρω μη κρα ται

 α δε ξι ας τς Δε σπο τς (δίζ)

Δόξα.

Ο ρ θρα φα νεν τος τοις βρο τοις σε λα σφο ο ρα νυν

 εξ ε ρη μς προς ρο ας Ι ορ δα α να Α ναξ υ

 πε ε σχες η λι ς σον αυ χε ε να χω ρα ζο φω

δὲ ἔστιν ὁ γεναρχὴν ἀρχαῖα ἰσχυρὰ τε πάντως

ἐκ καθάραι τῆς κτίσεως

Καὶ νῦν.

Αναρχε ρειθροῖς σου τὰ φεντά σοι Λοογε νε

ὄν περινοῖς τὸν φθάρεν τὰ τῆ πλαα νηταυ τῆν α

φραάστωσπα τροθεν δε δεγ με ε νος ὁ πακρατισ

τῆν ἔτος ἡ γα πη με ε νος ἰσος τε μοι παῖς χρη

ματι ζει εἰ τῆν φυσιν

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

ᾠχος Παθ

Ισχύν ὁ διδῶς τοῖς βασιλευσιν ἡμῶν Κυρι

ὸς καὶ κεραχριστῶν αὐτῶν Παρθενάα ποτικ

τεται μολεὶ δε προς το βαπτισμα δι οπιστοι βο η

σωμεν ἕκ ἐστιν ἀγιος ὡς ὁ θεος ἡμῶν καὶ ἕκ

ἐστι δὲ καὶ ὁσ πλην ἔσ Κυρι ε

Στειρεν ὁσ πριν ἡ τεκνω με νη δει νως ση

μερον ευφραι νῆ Χριστῆ ἡ Ἐκκλησια δι υδα

τος και Πνευματος υιοι γαρ σοιοι γε γεννηνται εν πιστει
ανακραζοντες δεκ εστιν αγιος ως ο Θεος
ημων και δεκ εστι δικαιος πλην σδ Κυριε

Mεγαλη φωνη εν τη ερημω βοα
προδρομος Χριστου ετοιμασατε οδους και τριβους
του Θεου ημων ευθειας απαεργασασθε εν πιστει
ανακραζοντες δεκ εστιν αγιος ως ο Θεος ημων
και δεκ εστι δικαιος πλην σδ Κυριε

Ειρμος ἄλλος.

Ἦχος Βου

Oσοι παλαιων εκλελυμεθα βορων οχων βορων
λεοντων συντεθλασμενων μυυλας αγαλλιωω
μεν και πλατυνωμεν στομαλογον πλεκοντες
εκλογων μεελωδιων των προς ημας η δε ταιδω
ωρηματων

Δόξα.

Nεκρωσιν ο πριν εμφυτευσας τη κτισει θη

ρος κα κ̄ρ γ̄ ς σχη μα τι σθεις εις φυ υ σιν ε πι σκο
τει ει ταισαρ κι κη πα ρσ̄ σι ι α ορθρω φα ναν
τι προ σβα λων τω Δε σπο ο τη φλαντην ε αυ τ̄ δυσ
με νε στα α την κα ραν
Καὶ νῦν.

Ε λ κειπροσαν τον την θε οδ μη τον φυ υ σιν γα
ςρος τυ ραν ν̄σ̄ συγ̄ κε χω σμε νην ο ο ροις γεν να ται
α αυ θις γη γε νων α να πλα α σει ερ γον φε ρισ
τονεκ τε λων ο ο Δε σπο της ικ ται γαρ αυ την ε ξα
λε ξη η σαι θε λων

μὲ τέλος: θε ε λω ω ω ω ν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἡ Ὑπακοή.

Ἦχος π̄ ᾱ Κε ρ

Ο τε τη ε πι φα νει α σ̄ ε φω τι σας
τα συμ παντα το τε η αλ μυ ρα της α πι στι
ας θα λασσα ε φυ γε και ο Ι ορ δα α νης

κα τω ρε ε ων ε στραφη προς ο ρα νον α νυ ψων
 η μας αλλα τω υ ψει των θει ων εν το λω ων σθ
 συν τη ρησον Χρι στε ο Θε ος πρε σβει αις της Θε
 ο το ο κς και ε λε ησον η μας
 με τέλος: και ε λε ησον η μα α α ας

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Αὐτόμελον.

Ῥωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ.

Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ, καὶ τὸ φῶς σου Κύριε, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς σε· Ἦλθες ἐφάνης τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Ὁ Οἶκος.

Τῇ Γαλιλαίᾳ τῶν Ἐθνῶν, τῇ τοῦ Ζαβουλῶν χώρα, καὶ τοῦ Νεφθαλεὶμ γαίᾳ, ὡς εἶπεν ὁ Προφήτης, φῶς μέγα ἔλαμψε Χριστός· τοῖς ἐσκοτισμένοις φαεινὴ ὤφθη αὐγή, ἐν Βηθλεὲμ ἀστράπτουσα· μᾶλλον δὲ ἐκ Μαρίας ὁ Κύριος πάση τῇ οἰκουμένῃ ἀνατέλλει τὰς ἀκτίνας, ὁ Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης. Διὸ οἱ ἐξ Ἀδάμ γυμνοί, δεῦτε πάντες ὑποδύωμεν αὐτόν, ἵνα θαλφθῶμεν· σκέπη γὰρ γυμνῶν, καὶ αἴγλη ἐσκοτισμένων, ἦλθες ἐφάνης τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Συναξάριον.

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, τὰ Ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχ. Τοὺς οὐρανοὺς Βάπτισμα τοῦ Χριστοῦ σχίσαν,

Τοὺς αὐτὸ μὴ χραίνοντας ἔνδον εἰσάγει.

Βάπτισεν ἐν ποταμῷ Χριστὸν Πρόδρομος κατὰ ἔκτην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Ἀσσάντ, ἦγουν Λέων, ἀλ Χαγιέκ, τὴν κάραν ἐκτμηθεὶς τελειοῦται ἐν Καίρω, ἐν ἔτει ρασιή (1218).

Στίχ. Μνήμη Βαπτισμοῦ Κυρίου ἐν Καίρω,

Ἀσσάντ τοῖς αὐτοῦ αἵμασιν ἐβαπτίσθη.

Αὐτῷ (τῷ Κυρίῳ) ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ἦ

Τῷ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθέντι καὶ φανερωθέντι Δεσπότη Χριστῷ ἡ δόξα, τὸ κράτος καὶ ἡ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῶν Θεοφανείων. Πεζαὶ καὶ ἰαμβικαί.

(Ψάλλονται ἀπὸ 2ας μέχρι 5ης Ἰανουαρίου μόναι αἱ πεζαί, ἀπὸ 7ης μέχρι 13ης Ἰανουαρίου μόναι αἱ ἰαμβικαί, τῇ δὲ 1ῃ, 6ῃ καὶ 14ῃ Ἰανουαρίου ἀμφότεραι.)

ὠδὴ α'

Πα

Βυ θ α νε κα λυ ψε πυθ με να και δι α
ξη ρας οι κει ει ρς ελ κει εν αυ τω κα τα κα
λυ ψας αν τι πα λης ο κρα ται ος εν πο λε
μοις Κυ ρι ος ο ο τι δε δο ξασαι

Βου

Στι βειθα λασσης κυ μα τσ με νον σα α λον
η πειρον αυ θις Ισ ρα ηλ δε δειγ με ε
νον με λαςδε πο ο ντος τρι στατας Αι γυ πτι ι
ων ε κρυψεν αρ δην υ दा το ζρω τος τα φος
ρω μη κρα ται α δε ξι ας τσ Δε σπο τσ

ὠδὴ γ'

Πα

Iσχυν ο δι δας τοις βασιλευσιν ημων Κυ
ριος και κερας χριστων αυτη ψων Παρ θε ν8
α απο τι κτεται μο λει δε προστο βαπτισμα δι
ο πι σοι βο η σωμεν ουκ ε σιν α γι ος ως ο
θε ος η μων και ουκ ε σιν δι και ος πλην σ8 Κυ
ρι ε

Βου

Oσοι παλαιων εκ λε λυ με θα βρο ο χων
βο ρων λε ον των συν τε θλα σμενων μυ λας α
γαλ λι ω ω μεν και πλα τυ νω μεν στο ο μα
Λο γω πλε κοντες εκ λο γων με λω δι αν ω των προς
η μας η δε ται δω ρη μα των

ὠδὴ δ' **Πα**

Aκη κο ε Κυ ρι ε φω νη ης σ8 ον ει πας
φω νη βο ων τος ε εν ε ρη μω ο τε ε βρον τη
σας πολ λων ε πι υ δα των τω σω μαρ τυ ρ8 μενος

Υι ω ο λος γε γο νως τσ πα ροντος Πνευματος δε ε
ε βο η σε συ ει Χρι σος Θε ου σο φι ι α
και δυ ναμης

Βου

Π υρ σω καθα ρ θεις μν στι κης θε ω ρι ι
ας υμ νων προ φη της την βρο των και νθρ
γι αν ρηγ νυ σι γη ρυν Πνευμα τι κρο τσ με ε
νην σα ρ κω σιν εμ φαι νθ σαν αρ ρη η τσ Λο γθ
ω των δυ να ζων τα κρα τη συ νε τρι βη

ὠδὴ ε΄ Πα

Ι η σης ο ζω η ης αρ χη γος λυ σαι το
κα τα κρι μα η κει Α δαμ τσ πρω το πλα σθ κα
θα ρ σι ων δε ως Θε ο ος μη η δε ο με νος
τω πε σο ντι κα θαι ρε ται εν τω Ι ορ δα νη
εν ω την εχ θραν κτει ει νας υ περ ε ε χθσαν
παν τανθν ει ρη η νηνχα ρι ζε ται

Βου

Ε χ θρ ζο φω δς και βε βορ βο ρω με ε νϑ
ι ον κα θαρ σει Πνευμα τος λε λϑ με νοι νε
αν προ σωρ μισ θη μεν α πλα νη τρι ι βον α γϑ
σαν α προ σι τον εις θυ μη δι αν μο νοις προ σι
την οις Θε ον κα τη λα γη

ὠδὴ 5' Πά

Η φω νη τϑ Λο ο γϑ ο λυχ νος τϑ φω τος
ο ε ωσ φο ρος ο τϑ η λι ϑ Προ δρο μος εν
τη ε ρη μω με τα νο ει τε πα σι βο α
α τοις λα οις και προ ο κα θαι ρε σθε ι δϑ γαρ πα ρε
στι Χρι ζος εκ φθο ρασ τον κο οσμονλυ τϑ μενος

Βου

Ι μερ τον ε ξε φη νε συν παν ολ βι ι ω
η χω Πα τηρ ον γα ρο ο ος ε ε ξη ρευξα το
ναι φη σιν ου ου τος συμ φυ ης γο νος πε ε λων

φω ταυ γος ε ξω ρσεναν θρω ω πων γε νος Λο

γος τε μου ζων και βρο τος προ μη θει α

ὠδὴ ζ Πα

N ε ρς ευ σε βεις κα μι ι νω πυ ρος προσο ο

μι λησαντας δι α συ ρι ζον πνευμα δρο σα β λα

βεις δι ε φυ λα ξε και θει ει ς α γγε λσ συ υ

γκα τα βασις ο θεν εν φλο γι δρο σι ζο ο μενοι

ευ χα ρι ι ζωως α νε με λπον υ περ υ μνη τε

ο των πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε ος ευ λο γη τος

ει

Βου

E φλεξε ρει θρω των δρα κον των τας κα α ρας

ο της κα μι ι νσ την με τα ρ σι ον φλο γα

νε ρς φε ρσ αν ευ σε βεις κα τευ να α σας

την δυσ κα θεκ τον α χλυν εξ α μα ρ τι ι ας ο

λην πλυ νει δε τη δρο σω τσ Πνε ευ μα α τος

Α ι νᾶ μεν ευ λο γᾶ μεν προσκυ νᾶ μεν τον Κυ
 ρι ον υ μνᾶ ντες και υ περ υ ψᾶν τες αυ τον εις
 τᾶς αι ω νας

Μ υ στη ρι ο ον πα ρα δο ξον η Βα βυ λω νος
 ε δει ξε κα μι νος πη γα σα α σα δρο σον ο τι ρει θ
 ροις ε μελ λεν α α υ λον πυρ εις δε χε σθαι
 ο Ι ορ δα νης και στε γειν σαρ κι βα πτι ζο
 με νον τον Κτι σην ον ευ λο γᾶ σι λα οι και
 υ περ υ ψᾶ σιν εις παν τας τᾶς αι ω νας

Βου

Ε λευ θε ρα μεν η κτι ι ι σι ις γνω ρι ζε ται
 υι οι δε φω τος οι πριν ε σκο τι σμε ε νοι
 μο νος σε να ζει τᾶ σκο τᾶς ο προ στα α της νυν ευ
 λο γει τω συ ντο ο ο νω ως τον αι τι ον η πριν
 τα λαι να των εθ νων πα γ κλη ρι ι ι α α

α α α

Ὁδὴ θ'. Μεγαλυνάρια,
Ψαλλόμενα ἐν τῇ Ὁδῇ ταύτῃ. ᾠχος β'.

ᾠχος Πα

Μεγαλυνον ψυχη μὲς τηντι μι ω τε ε
ραν των ανω στρατευματων

Απορει πα ασα γλωσσα ευφημει εν προς αξι
ανι λιγγια δε νες και υπερκοσμιος υμνει σε θε
εο το κεο μως αγαθη υπαρχσα την πιστιν
δεχου και γαρ τον ποθον οιδασ τον εν θεον ημων συ
υ γαρ χριστι ανων ει προστατις σε ε μεγαλυνομεν

Μεγαλυνον ψυχη η μὲς τον εν Ιορδα
α νηελθον τα βαπτισθηναι

Δαβιδ παρεσο πνευματι τοις φωτιιζομενοις
νυν προσελθε τε αδε προς θεον εν πιστει λεε
γων φωτισθητε ουτος οπτωχος εκεκραξεν Α
δαμ ενπτωσει και γαρ αυτσειση κς σε Κυριος

ελθων ρειειθροισ τϷ ΙορδανϷ φθαρε ενταδεα νε
και νισεν

Μεγαλυνον ψυχημϷ τονυπο Προδροο
μϷ το βαπτισμα λαβοντα

Ο Ησαϊας λϷσασθε και καταθηητε φασ
κειτας πονηριας εναντι αφελεσθε Κυρι
Ϸ οι διψωντες υδωρε πιζων πορευεσθε ρα
νειγαρ υδωρ καινοποιον Χριστος τοις προστρεχϷσιν
αυτω ενπιστει και προς ζωην την αληρω βαπτιζει

Πνευματι

Μεγαλυνον ψυχημϷ τονεκ της πατω
ας φωνης μαρτυρηθεντα

Συντηρωω μεθα χαριτι πιστοι οι και σφραγι
διως γαρ ο λεθρον εφυγον φλιας εβραι οι παλαι
αι αιμαχθεισης ουτω και ημιν εξοδιον τοθει
οντϷ το της παλιγγενεσι ασληρι ιον εσται

ε ενθεν και της Τρι αδος ο ψο με θα φως το α δυ

τον

Σ η με ρον ο Δε σπο τη ης κλινει τον αυ χε ε

να χει ρι τη τσ Προδρομσ

Εἰρμὸς ἄλλος.

Ἦχος Βου

Ω των υ περ νσν τσ το κσ σσ θαυ μα α των νυμ

φη πα να γνε μη τερ ευ λο γη με ε νη δι ης τυ

χο ον τες παν τε λσς σω τη ρι ι ας ε πα ξι

ον κρο τσ μεν ως ε ευ ερ γε τη δω ρον φε ρον τες υμ νον

ευ χα ρι στι ας

Πα

Σ η με ρον Ι ω αν νης βαπ τι ζει τον Δε σπο ο

την εν ρειθ ροις Ι ορ δα νσ

Βου

Ι δ μεν τα Μω σει τη βα τω δε δειγ με ε να δευ ρο

ξε νοις θε σμοι σιν ε ξει ειρ γα σμε να ως γαρ σε σω σται

πυρ φο ρσ σα Παρ θε ε νος Δ σε λα σφο ρον τε κσ σα
τον ευ ερ γε την Ι ορ δα νσ τε ρει θρα προσ
δε δεγ με να ς

Πα

Δόξα

Mε γα λυ νον ψυ χη η μσ της τρι συ πο
στα α τσ Δ και α δι αι ρε ε τσ Θε ο τη τος το
κρατος ς

Βου

Iδ μεν τα Μω σει τη βα τω δε δειγ με ε να ς δευ ρο
ξε νοις θε σμοι σιν ε χει ει ργα σμε να ς ως γαρ σε σωσαι
πυρ φο ρσ σα Παρ θε ε νος Δ σε λα σφο ρον τε κσ σα
τον ευ ερ γε την Ι ορ δα νσ τε ρει θρα προσ
δε δεγ με να ς

Πα

Καὶ νῦν

Mε γα λυ νον ψυ χη μσ σ την λυ τρω σα με ε

νην η μας εκ τηςκαταρας

Βου

Xρι εις τελων την βροτειον υσι ιαν α

ναξ αναρχε Πνευματος κοινω νι ια ροαις α

χρα αν τοις εκκαθαραις και σκοο τας ισχυνθρι αμ

βεν σας τε την εεπηρμενην νυν εις αληκτον εξα

μει βε ε αι βι

ον

Είτα οι δύο ειρμοι της θ' ωδης.

Πα

Mεγαλον ψυχημα την τιμιωτε ε

ραν και ενδοξοτεραν των ανω στρατευματων

Aπορει πασα γλωσσα ευφημειν προς α

ξιαν ιλιγγια δε νης και υπερκοσμιος υμ

νειν σε θεεοτοκεο μως αγαθη υπαρχα

σα την πισιν δε χα και γαρ τον ποθον οιδαστον εν

θε ον η μων σου υ γαρ Χρι στι α νων ει προ στα
τις σε ε μεγα λυ νομεν

Με γα λυ νον ψυ χη μ θ την λυ τρω σα με ε
νην η μας εκ της κα τα ρας

Βου

Ω των υ περ νων τα το κ ε σα θαυ μα α των
Νυμφη παν αγ νε μη τερ ευ λο γη με νη δι
ης τυ χο ον τες παν τε λος σω τη ρι ι ας
ε πα ξι ον κρο τε μεν ως ευ ερ γε τη δω ρον
φε ρον τες υμ νον ευ χα ρι στι ι ι α α α
α ας

Πα

Με γα α λυ νον ψυ χη η η η μ θ
τη ην τι μι ω ω τε ε ε ε ραν και αι
ε εν δο ξο ο τε ε ε ραν των α α νω ζρα α
τευ μα α α α των

A πο ρει πα α α σα γλω ω ωσ σα ε
 ευ φη μει ει ει ειν προ ος α ξι ι ι ι
 αν ι λιγ γι α α α δε ε ε ε νϑ ϑς και
 υ πε ερ κο σμι ι ος υ υ μνει ειν σε ε
 θε ε ο το ο ο ο κε ο μως α γα θη υ
 υ παρ χϑ ϑ σα α τη η ην πι ι ι ϑιν δε ε ε
 χϑ και γα αρ τον πο θον οι οι οι οι δας το
 ον ε ε εν θε ε ε ο ον η η η μων
 συ υ γαρ χρι στι α α νων ει ειπρο ο στα α της
 σε ε ε με ε γα λυ νο με εν
 τέλος * νο ο με ε εν

M ε γα α λυ νον ψυ υ χη η η η η
 μϑ ϑ τη ην λυ τρω ω ω σα α με ε ε ε νη
 ην η η μα ας εκ τη ης κα τα α α α ρας

Bou

Ω τω ω ων υ πε ερ νϑ ϑ ϑ ϑν τϑ το

κϝ ϝ σϝ ϝ ϝ θαν μα α α α α τω ων νυ
 υ υμ φη η πα να α α γνε ε ε μη τε
 ερ ευ λο ο ο γη η με ε ε ε ε νη
 δι ης τυ χο ο ο ον τε ε ε ε ε ες πα
 α αν τε ε λϝ ϝς σω ω ω τη ρι ι ι ι ι α
 ας ε ε πα ξι ι ο ον κρο ο τϝ ϝ ϝ με εν ω ω
 ως ε ε ευ ε ερ γε ε ε τη δω ω ω ω
 ρο ο ο ον φε ε ρο ο ον τε ε ες υ υ μνο
 ον ευ χα α α α α ρι ι στι ι ι α α α
 α α ας

Εἰς τὰ Ἅγια Θεοφάνεια, ἕξαποστειλάριον.

Ἦχος Γα ϕ

Ε^{Γα} πε φα νη ο Σω τη η η η η η ηρ
 η χα ρις η α λη θει α εν ρειθ ροις τϝ Ι
 ορ δα α α α α νϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ και
 τϝς εν σκο τει και αι σκι α κα θευ δον τας ε

Νη
φω ω τι σε και γαρ ηλ θεν ε φα α α νη το φως
το α προ σι τον (ἐκ γ')

Εἰς τοὺς Αἶνους.

ᾠχος Παφ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ
ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω
ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις
υ ψι ι ι ι στοις Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος
τω ω ω ω Θε ε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα α αντες οι Α αγ γε ε
λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ
τον πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι πρε
ε ε πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ε ω

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρη΄, ρμθ')

Α ι νει τε αυ τον η λι ος και σε λη νη
αι νει τε αυ τον παν τα τα α ζρα και το φως

Α ι νει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα νων και

το υ δωρο το υ πε ρα νωτων ου ρα νων ^Δαι νε σα

τωσαντο ο νομα Κυ ρι ου ^π9

Ο τι αυ τος ει πε και ε γε νη θη σαν ^Δ αυ

τος ε νε τει λα το και ε κτι σθησαν ^π9

Ε στη σεν αυ τα εις τον αι ω να και εις τον αι

ω να τ ε αι ω νος ^Δ προ οσ ταγμα ε θε το και ου

πα ρε λευ σε ται ^π9

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον εκ της γης ^Δ δρα κοντες και

πα σαι α βυσσοι ^π9

Π υρ χα λα ζα χι ω ων κρυσταλλος ^Δ πνευμα και ται

γι δος ^Δ τα ποι ουν τα τον λο γον αυ του ^π9

Τ α ο ρη και παν τες οι βου νοι ^Δ ξυ λα καρ πο

φο ο ο ρα και πα σαι κε δροι ^π9

Τ α θη ρι α και παν τα τα κτη νη ^Δ ερ πε τα και

πε τει ν α πτε ρω τα ^π9

Β α σι λεις της γης και παν τες λα οι ^Δ αρ χον

τες και παντες κριται γης

Νεανισκοι και παρθενοι πρεσβυτεροι μετα
νεωτερων αινεσων αντισταν το ονομα

Κυριου οτι υψωθη το ονομα αυ

του μο ν

Ηεξομολογησιν αυτη επι γης και ου
ρανου και υψωσει κρασλα ου του

Υμνος πασι τοις ουσις αυτου τοις υιοις

Ισραηλ λαω εγγιζοντι αυτω

Ασατετω Κυριω ασμα και νηαι
νεσις αυτου εν εκκλησια οσιων

Ευφρανθητω Ισραηλ ηληπιτω ποιησαν
τι αυτον και οι υιοι Σιων αγαλλιασθη
σαν επι τω βασιλει αυτων

Αινεσων αντισταν το ονομα αυτου εν
χωρω εντυμπα ανω και ψαλτηρι ω ψαλατω

σαναυ τω ω

Ο τι ευ δο κει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ

του και υ ψω ω ω σειπρα εις εν σωτη ρι α

Κ αυ χη σονται ο σι οι εν δο ξη και α γαλ λι

α σονται ε πι των κοι των αυ των

Α ι υ ψω σεις τθ Θε ου εν τω λα ρυ γγι αυ των

και ρομ φαι αι δι στομοι εν ταις χερ σιν αυ των

Τ ου ποι ησαι εκ δι κησιν εν τοις ε θνε σιν ε

λεγ μς εν τοις λα οις

Τ ου δη ησαι τς βα σι λεις αυ των εν πε δαις και

τς εν δο ξς αυ των εν χει ρο πε δαις σι δη ραι αις

Στιχηρά Ἰδιόμελα. Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Χ Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον δο ξα αυ τη

ε σται πα σι τοις ο σι ι οις α α αυ τς

Φ^{Πα} ως εκ φω τος ε λα αμ ψε τω ω κο ο ο σμω Χρι

στος ο ο Θε ο ο ο ος η η η η μων ο ε πι

φά νει εις Θε ε ο ος τσ τον λα οι προ ο σκυ νη η η η
σω ω ω ω μεν

Αινείτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
στερεώματι
της δυ να με ε ε ως α α αυ

τς

Φ^{Πα} ως εκ φω τος ε λα αμ ψε τω ω κο ο ο σμω Χρι
στος ο ο Θε ο ο ο ος η η η η μων ο ε πι

φά νει εις Θε ε ο ος τσ τον λα οι προ ο σκυ νη η η η
σω ω ω ω μεν

Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
κα

τα το πλη θος της με γα λω συ υ νης α α

αυ τς

Π^{Πα} ως σε Χρι στε δε λοι τον δε ε σπο ο ο την α ξι
ω ως τι μη η η η σω ω ω ω μεν ο τι εν τοις

υ υ δα α σι παν τας η μας α α νε και αι αι αι

νι ι ι ι σας

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν
ἐν ψαλ

τη ρι ι ω και κι θα α α ρα

Σ υ εν Ι ορ δα νη βα πτι σθειεις ο Σω τη η

ηρ η η η η μων τα ρειθρα η γι α σας τη

πα λα μη τδ δα λα χει ρο ο θε τδ υ υ υ

με ε ε ε νος και τα πα θη τδ κο ο ο ο σμδ υ

ι ω ω ω με ε ε νος με γα το μυ στη ρι ον της

οι κο νο μι ας σφ φι ι λαν θρω πε Κυ ρι ι ε

δο ο ο ο ξα α α α σοι

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν
ἐν χορ

δαι αι αις και αι ορ γα α α νω

Τ ο α λη θι νον φως ε πε φα α α νη και πα σι

τον φω τι σμο ον δω ρει ει ει ει ται βα πτι

ζε ται Χρι στο ο ος μεθ η η μων ο πα σης ε πε κει

να κα α θα ρο ο ο ο τη η η η η τος εν ι η σι

τον α γι α σμο ον τω υ υ υ δα α α α

τι και ψυχων τω το καθαρσι ιον γι ι ι ι
 νε ε ε ε ται ε πι γει ο ο ο ον το ο φαι νο
 ο ο με ε ε νον και υ περ τω ς ρα νω το ο νο ς
 ς ς με ε ε ε νον δια λω τω σωτη ρι α
 δι υ δατος το ο Πνε ε ευ μα δια κα τα
 δυ σε ως η προς Θε ον ημων α νο ο δος γι ι
 ι ι νε ε ε ε ται θαυ μα σι α τα ε ερ
 γα σω ς Κυ ρι ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

Ὁ αὐτός. Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ
 πα σαπνο η αι νε σα α α
 τω τον Κυ ρι ι ι ον

Ο πε ρι βα α α λλων τον ς ρα νον εν νε ε
 φε ε ε λαις ρει θρα πε ρι βα λ λε ται ση με
 ρον τα Ι ι ορ δα α α νει ει ει ει α και
 την ε μην κα θαι ρε ται κα θα ρσιν ο τω κο σμω

 αι αι αι αι ρω ω ων την α α μαρ τι ι ι ι αν ⁹
 και υ πο τϵ συγ γε νϵς α νω θεν ²² μαρ τυ ρει
 ται Πνε ε ε ευ μα α α α τος ⁹ Υι ος μο νο γε νης
 υ παρ χων τϵ υ ψι ι ι στϵ Πα α α τρος ⁹
 προς ον βο η η σωω μεν ²² ο ε πι φα νεις και σω
 ω ω σα ας η η μας ²² Χρι στε ο Θε ος η ημων δο ο
 ο ο ξα α α α σοι ⁹

Ἀνατολίου

Ἦχος Πάσχα

Πα
 λιε ε Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και Α
 γι ι ω Πνε ευ μα α α τι
N Πα ⁹ α μα α τα Ι ορ δα α α νει ει ει ει ^{Νη}
 α ^ν ⁹ πε ρι ε ε βα α α λου Σω ω τηρ ^Δ ο α να
 βαλ λο ο με ε νος φω ως ω ω ως ι μα α
 τι ι ι ι ον ⁹ και ε ε κλι ι νας κο ρυ φη ^{Νη} ^{Δι}
 ην τω ω Προ δροο ο ο μω ^Δ ο τον ου ρα α νον ^{Πα}

 Δ ρ με τρη η σας σπι ι θα α α μη ι να ε πι

 στρεψης κο ο σμο ο ον ε εκ πλα α α νης και σω ω

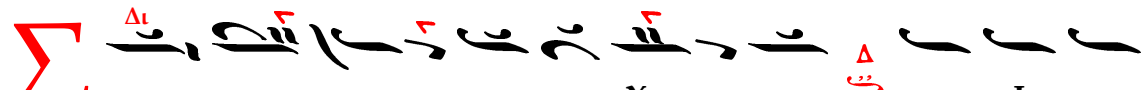

 σης τα ασψυ χα α ας η η η η μων

Ἀνατολίου

Ἦχος Δι-θ

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας

 τωνα ι ω ω ωνων α α μην

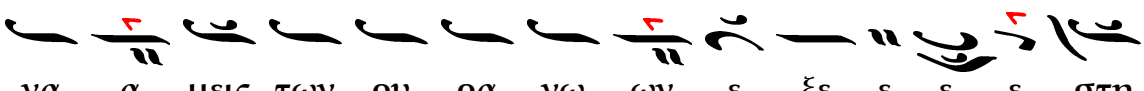
Σ η με ε ε ρον ο Χρι ι στος εν Ι ορ

 δα α νη ηλ θε ε ε βα α α πτι σθη η ναι ση

 μερον Ι ω α αν νης α α α α πτε ε ε ε ται

 κο ρυ φης του ου Δε ε ε σπο ο ο του αι δυ

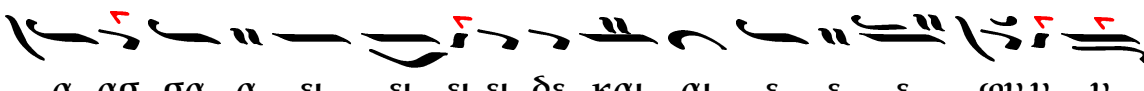
 να α μεις των ου ρα νω ων ε ξε ε ε ε στη

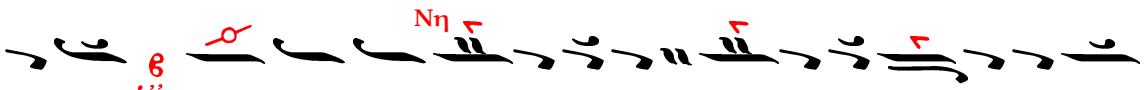
 η η η σαν το πα ρα α δο ο ξον ο ο ρω ω

 σαι αι αι μυ στη η ρι ι ι ι ον η η θα λα

 α ασ σα α ει ει ει ει δε και αι ε ε ε φυ υ υ

 υ γεν ο Ι ορ δα α νης ι ι δω ων α α α νε στρε

ε φε ε ε ε το η μεις ει εις δε ε οι φω

τι σθε εν τε ες βο ω ω ω ω μεν

ὁ ἀ' χορός:

δο ξατω φα νε ε ε εν τι ι Θε ε ε ω και

ε πι γη η ης ο φθε εν τι και φω τι σαν τι ι

τον κο ο ο ο ο σμον

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος Δι-θ

μνημεν σε ευ λο γη μεν σε προ σκυ νη μεν σε

δο ξο λο γη μεν σε ευ χα ρι στα μεν σοι δι α την με

γα α λην σε δο ο ξαν

Κυ ρι ε βα σι λευ ε πα ρα νι ε Θε ε ε Πα

τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι

η σε Χρι στε και Α α γι ον Πνε ευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος τε Θε ου ο Υι

ος τε Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι αν τε κο

ο ο σμη ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας

α μαρ τι ας τς κο ο σμθ

Π ροσ δε ξαιτην δε η σιν η μων ο κα θη με νος

εκ δε ξι ων του Πατρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ ρι

ος Ι η σης Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

νε ε σω το ο νο μα α σθ εις τον αι ω ω να

και εις τον αι ω να τς αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα

αυ τη α να μαρ τη τς φυ λα χθη η ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα

τε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα α σθ εις τς αι ω ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σθ εφ η μας κα

θα περηλ πι σα μεν ε πι σε

Ευλογητος ειει Κυριε διδαξοον με τα δι
και ωματα ασ

Κυριε καταφυγη ε γενηθησ η μιν εν γε νε
α και γε νε α ε γω ει πα Κυριε ε λε η
σο ον με ι ασαι την ψυχη ην μ ο τι η μαρ
το ον σοι

Κυριε προς σε κατεφυγον διδαξον με τ
ποιειν το θελημα ασ ο τι συ ει ο Θε ο ος
μα

Οτι παρ σοι πηγη ζωης εν τω φωτι
ι σ ο ψο ο με θα φως

Πα ρα τεινον το ε λε ο ος σ τοις γι νω σκ
σι ι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος ι σχυ ρος
Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δοξα Πατρι και Υιω και Α γι ω Πνευμα τι
Και νυν και αι και εις τος αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

A γι ος α θα νατος ε λε η σον η μας

A α α α α γι ο ος ο Θε ε ος Α α α α

α γι ο ος ι σχυ υ ρος Α γι ο ο ος α θα α

α α να α α α τος ε λε ε η η σο ο ο ον

η η η η μα α α ας

Ἦχος ♯ Πα ρ

E ν Ι ορ δα νη βα πτι ζο με νσ σα Κυ ρι

ε η της Τρι α δος ε φα νε ρω ω θη προ σκυνη

σις του γαρ Γεν νη το ρος η φω νη προ σε μαρ τυ

ρει σοι α γα πη τον σε Υι ο ον ο νο μα ζσ σα

και το Πνευμα εν ει ει δει πε ρι στε ρας ε βε

βαι ου του λο ο γσ το α σφα λες ο ε πι φα νεις

Χρι στε ε ο Θε ος και τον κοσ μον φω τι σας δο ο

ξα α σοι οι οι οι

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α΄. ᾠδὴ β΄. Ψαλμὸς ριγ΄ (113).

ᾠδὴ Δι-θ

Στίχ. α΄. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου, ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ. (ριγ΄ 1-2)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. β΄. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω. (ριγ΄ 3)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. γ΄. Τί σοί ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σοί, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω; (ριγ΄ 5)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σωσον η μας Δ

Στίχ. δ'. Από προσώπου Κυρίου έσαλεύθη ή γη, από προσώπου του Θεού Ιακώβ. (ριγ' 7)

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας Δ

Δόξα. Και νυν.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω

σον η μα α ασ

Ὁ διάκονος τήν μικράν συναπτήν
καί ὁ ἱερεὺς τήν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ριδ'(114).

Στίχ. α'. Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. (ριδ' 1)

Σωσον η μας Υι ε ε Θε ου ο εν Ι

ορ δα νη υ πο Ι ω αν νσ ς βα πτι σθεις ψαλλον

ταςσοι αλ λη λσ ς ι α

Στίχ. β'. Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι. (ριδ' 2)

Σωσον η μας Υι ε ε Θε ου ο εν Ι

ορ δα νη υ πο Ι ω αν νσ ς βα πτι σθεις ψαλλον

ταςσοι αλ λη λσ ς ι α

Στίχ. γ'. Περιέσχον με ὡδίνες θανάτου, κίνδυνοι ἄδου εὔροσάν με. (ριδ' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Ι
 ορ δα νη υ πο Ι ω αν νϛ ϛ βα πτι σθεις ψαλλον
 ταςσοι αλ λη λϛ ϛ ι α

Στίχ. δ'. Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ.
 (ριδ' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Ι
 ορ δα νη υ πο Ι ω αν νϛ ϛ βα πτι σθεις ψαλλον
 ταςσοι αλ λη λϛ ϛ ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τϛς αι ω ναςτων αι ω
 νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τϛ Θε ου α
 θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι
 α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι
 εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
 θε νϛ Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας
 σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. ᾠχος α'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (ριζ' 1)

Στίχ. β'. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (ριζ' 2)

Στίχ. γ'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (ριζ' 4)

ᾠχος 4 Πα φ

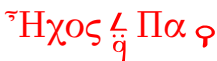
Εν Ι ορ δα νη βα πτι ζο με νσ σα Κυ ρι
ε η της Τρι α δος ε φα νε ρω ω θη προ σκυνη
σις του γαρ Γεν νη το ρος η φω νη προ σε μαρ τυ
ρει σοι α γα πη τον σε Υι ο ον ο νο μα ζσ σα
και το Πνευμα εν ει ει δει πε ρι στε ρας ε βε
βαι ου του λο ο γσ το α σφα λες ο ε πι φα νεις
Χρι στε ε ο Θε ος και τον κοσ μον φω τι σας δο ο
ξα α σοι

μέ τέλος:
δο ο ξα α σοι οι οι οι 9
* * *

Εἰς τὰ Ἅγια Θεοφάνεια, Εἰσοδικόν. Ἦχος Δι-θ

Ευ λο γη με ε νος ο ερ χο με νος εν ο νο
μα τι Κυ ρι ι ι ς Θε ος Κυ ρι ος και ε
πε φα νεν η μιν σω σον η μα ας Υι ε ε Θε ο
εν Ι ορ δα νη υ πο Ι ω αν νη ς βα πτι σθεις

ὁ β' χορός:
ψαλλον ταςσοι αλλη λη λη ς ι α 9

Ἦχος Πα φ

Εν Ι ορ δα νη βα πτι ζο με νη ς Κυ ρι
ε η της Τρι α δος ε φα νε ρω ω θη προ σκυνη
σις του γαρ Γεν νη το ρος η φω νη προ σε μαρ τυ
ρει σοι α γα πη τον σε Υι ο ον ο νο μα ζη σα
και το Πνευμα εν ει ει δει πε ρι στε ρας ε βε
βαι ου του λο ο γη το α σφα λης ο ε πι φα νεις
Χρι στε ε ο Θε ος και τον κοσ μον φω τι σας δο ο
ξα α σοι

Εἰς τὰ Ἅγια Θεοφάνεια, Κοντάκιον.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Βου Σ

Επε φανησ ημερον τη οι κσ με ε ε
ε ε νη και το φως σ Κυ ρι ε ε ση μει ω
θη εφ η μας εν ε πι γνωσει υμ νη ντας σε Ηλ θες
ε φανησ το φωωσ το α προ σι το ο ο ον

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἄντι τοῦ τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλούϊα.

Ἦχος $\frac{1}{9}$ Πα φ

Οσοι εἰς Χριστον ε βα πτι σθη η η τε ε
Χρι στο ο ο ον ε ε νε δυ υ σα σθε Α λλη
λσ σ σ σ ι ι ι ι α (δὶς)

Τὸ τρίτον

Οσοι εἰς Χριστον ε βα πτι ι ι ε βα πτι
σθη τε ε ε ε ε ε ε ε ε Χρι
στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε ε Α λλη
λσ σ σ σ ι ι ι ι α

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι ^Δ _δ

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω

νων α μην ^Δ _δ

Χ ρι στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε

ε Α λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α ^π _ρ

Ν ε ε δυ υ υ υ να α α μιν ^π _ρ

Ο ο ο ο σοι οι οι οι οι οι οι ^π _ρ

εις Χρι στο ο ο ο ο ο ον ε ε ε ε

ε βα α α α πτι ι ι ε βα πτι σθη τε ε ^{Νη} ^{Πα}

ε ε ε ε ε ^Δ _δ Χρι στο ο ο ο ο ο ον ε ε ε

ε ε ε νε δυ υ υ υ υ υ υ σα α α σθε ε ^π _ρ

ε ε ε ε ε ε ^Δ _δ Α α α α α λλη λϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ι ι ι α α α ^χ ^π _ρ

Δύναμις, Ὅσοι εἰς Χριστόν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη,
κατὰ τὸ ἀντίβολον κύρ Κωνσταντίνου Πρίγγου.

Ἦχος ^π _ρ Πα ϕ

Ν ε ε ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ να α α ^{Πα}

υ υ υ υ υ υ υ υ υ σα α ε νε ε
 δυ υ υ υ υ σα σθε ε ε λι ε ε ε ε
 M ε χε ε ε ε ε Zω

Παρεκβολή, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, ἦχος ρθ' Ζω

E ρι ρε ρε ρε ρι ρε ρε ρε ε εμ τε
 ρε ρε ε ε ρι ρε ρε ε ε εμ E ρι ρε ρε
 ρε ε εμ τε ρε ρεμ τε ρι ρε ρε ε ε ρε
 ρι ρε ρε ε ρεμ τε ρι ρε ρε ε ε ρε ε ε ρε
 ρεμ τε ρε ε ρι ρε ρε ρεμ τε ε ε ε τε ρε
 ρεμ E ρι ρε ρε ρε ρι ρε ρε ρε ρε
 ρε ε ε ρι ρε ρε ε ρε ρι ρε ρε ε ε
 ρε ρεμ τε εμ τε ε ε ε τε ρε ρε ε ε
 εμ τε ε ε εμ ρε ρι ρι ρε ρι ρι ρε ρε
 ρι ρι ρε ρε ε ε ε ρε ε ε ε ρεμ τε
 ε ρι ρε ρε ε ρε εμ τε ρε ρε ε εμ τε ε ε
 ρι ρε ρε ε ρε εμ τε ρε ρε ε εμ τε ρε ρε

ε εμ τε ε ρι ρε ρι ρι ι ρρε ε εμ τε ε ε ε
 τε ρε ρε κε ε ε ε λα α α α

Α α α α α α α λλη η η η η
 λδ δ δ δ δ Α λλη η λδ δ δ δ ι
 ι α α α α α α α α α α α α
 α α α α

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τῆς ἡμέρας.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον. Ἦχος δ΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου Κυρίου.

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἦ οὐ ψάλτης.

Ἦχος Βου

Ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι
 Κυ ρι ι δ ευ λο γη κα με ν υ μα ς εξ οι
 κδ Κυ ρι δ
 Ε ξο μο λο γει σθε τω Κυ ρι ω ο τι α γα

θος οτιεις τον αι ω να το ε λε ος αυ τς

Ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι

Κυ ρι ι ς ευ λο γη κα με ν υ μας εξ οι

κς Κυ ρι ι ς

Παν τα τα ε θνη ε κυ κλω σαν με και τω ο

νο μα τι Κυ ρι ου η μυ να α μην αυ τς

Ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι

Κυ ρι ι ς ευ λο γη κα με ν υ μας εξ οι

κς Κυ ρι ι ς ς ς ς ς ς

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(Τίτ. β' 11-14, γ' 4-7)

Τέκνον Τίτε, ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, παιδεύουσα ἡμᾶς ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσῃται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας καὶ καθάρσῃ ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων. Ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας καὶ ἀνακαινώσεως Πνεύματος Ἁγίου, οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν, ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι

κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου.

Ἀλληλούϊα (γ). ᾠχος α'. (Ψαλμὸς κη').

ᾠχος $\frac{4}{4}$ Κε δ

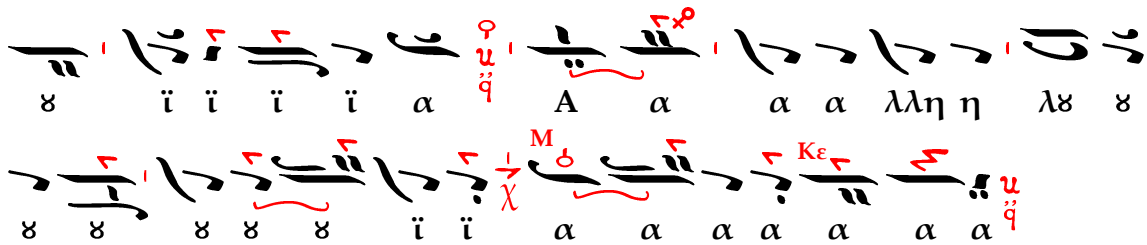
Α ^{Πα} λλη λϑ ϑ ϑ ἰ α ^{Κε} Α λλη η λϑ ϑ ϑ
ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α α λλη η λϑ
ϑ ϑ ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α

Ε ^χ νε γκα τε τω Κυ ρι ω Υι οι Θε ϑ ε
νε γκα τε τω Κυ ρι ω υι ϑς κρι ων ε νε
γκα τε τω Κυ ρι ι ω δο ξα α αν και αι
τι ι ι μην

Α ^{Πα} λλη λϑ ϑ ϑ ἰ α Α λλη η λϑ ϑ ϑ
ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α α λλη η λϑ
ϑ ϑ ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α

Φ ^χ ω νη Κυ ρι ου ε πι των υ दा των ο Θε
ος της δο ξης ε βρον τη σε Κυ ρι ος ε πι υ
δα α των πο ο ολ λων

Α ^{Πα} λλη λϑ ϑ ϑ ἰ α Α λλη η λϑ ϑ ϑ

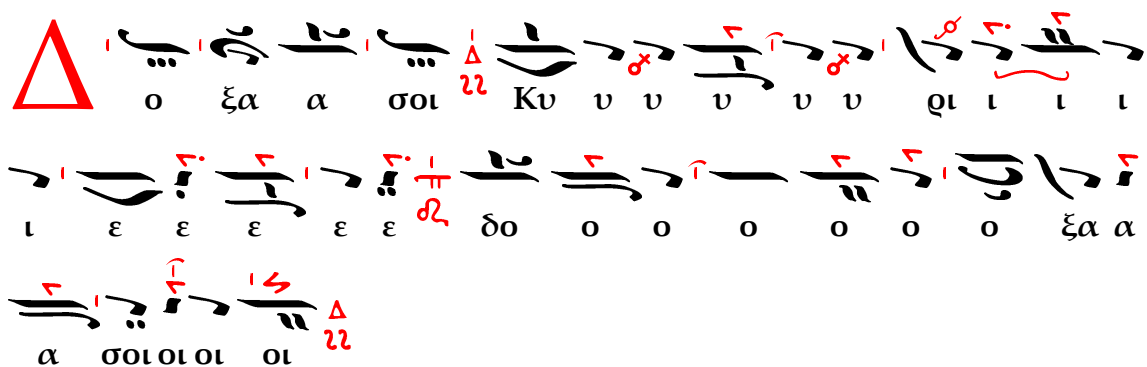

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (γ' 13-17).

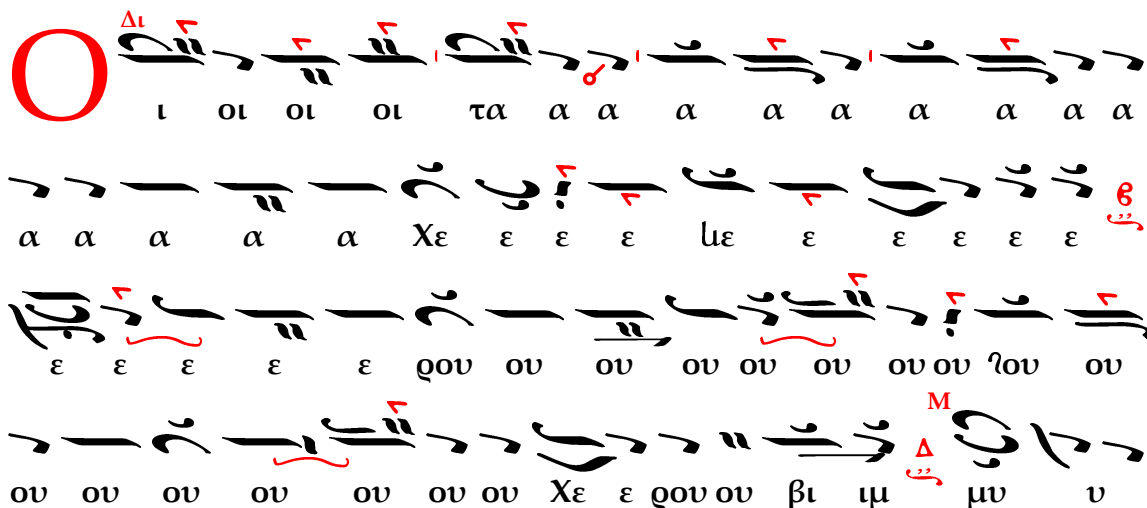
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην τοῦ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰωάννης διεκώλυεν αὐτὸν λέγων· Ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς με; ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτόν· Ἄφες ἄρτι, οὕτως γὰρ πρόπον ἐστὶν ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην. Τότε ἀφήσιν αὐτόν. Καὶ βαπτισθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εὐθὺς ἀπὸ τοῦ ὕδατος· καὶ ἰδοὺ ἠνεώχθησαν αὐτῷ οἱ οὐρανοί, καὶ εἶδε τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καταβαῖνον ὡσεὶ περιστεράν καὶ ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν· καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα.

Ἦχος ἰὲ Δι. ς

Χερουβικόν Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ρα Δι. θ

α πο θω ω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α

 με ε ε ρι ι ι μνα α α α α α α α α
 αν
 Ω ς τον Βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι λε ε ε ε ε

 α α α α α α α α α α των ο ο ο ο ο

 λων υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι
 Τ
 α ις α αγ γε ε λι ι και αις α ο ρα α α

 τω ως δο ρυ φο ρου ου ου με ε ε νον τα α α ξε ε

 σι ιν Αλ λη λου ι α α α α α α α α

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παπᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Κ υ ρι ε Ε λε η η σον

 Κ υ ρι ε Ε λε ε η η η σον

 Κ υ ρι ε Ε λε η η σον

 Κ υ υ ρι ε Ε λε η η σον

Π α ρα σχϑ Κυ ρι ι ε

Π α ρα σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ι ι ε

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε

Π α ρα σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε

Σ οι οι Κυ ρι ι ε

Α μη η η η η η ην

Κ αι τω πνευ μα τι ι σϑ

ἢ ἕτερον

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σϑ

Λειτουργικὰ σύντομα, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου. Ἦχος Δι-ϑ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ

μα Τρι α दा ο μο ου σι ον και α χω ρι

σον

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε σε ως

Κ αι με τα τσ πνευ μα το ος σθ ^Δ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον ^Δ

Α ξι ον και δι και ον ^ε και άλλως : ^{Δι}

Α ξι ον και δι ι και αι αι ο ον ^ε

Η Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Μέλος αρχαϊον, συντμηθέν υπό Ιωάννου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ^{Δι} - ^θ

Α ^{Δι} γι ος α γι ο ος α α γι ι ο ο ο

ο ο ο ο ος ^Δ Κυ υ υ ρι ι ι ρι ι

ο ος Σα βα ω ω ω ω ω ω ω θ ^Δ πλη η η

η η ρη η η ^{Γα} η ης ο ο ου ου ου ου ^Δ ζου ου

ου ου ου ρα α ου ρα νο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος και αι αι αι αι η η η η η και αι

η γη η η η η η η η η η η η η η η η

τη η η η η η η η η η η η η η η η ^ε

η γη η της δο ο ο ο ο ο ο ξη η η η η γη ^Δ

της δο ο ο ο ο ο ο ξη η ης σου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ^ε ω σα αν να α α α α α α

ην

Σ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε υ υ σε ε υ μνου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου μεν Σε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ευ λο σε ε ευ λο ο ο γου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου μεν Σοι οι οι

οι οι ε ε ε ιε ευ χα α α α α α α α α α

ρι ι ευ χα ρι στου ου ου ου ου ου με εν Κυ

υ υ υ υ ρι ι ι η ι ε ε και αι αι αι

αι αι αι αι αι δε ε και δε ο ο ο ο ο ο

ο ο με ε δε ο με θα α α α α α α α α

σου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ο ο ο ο ο ο ο

θε ε ο θε ο ο ο ος η μω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ο ο ο θε

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου η η η η
 η η σω ω ω ω ω τη η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η η η ρι ι ι ι ι ι
 ι η η σω τη η ρι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος
 πα α α α α α α α α α α πα α α α
 α σι ι ι ιν α αν θρω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω
 ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω αν θρω ω ω ποι οι οι οι οι οι οι οι οι
 Α α αλ λη λου ου ου ου ου ου ι α α α

α α α α α α α α α α α

Ἦχος 4 Πα ρ

Ε ν Ι ορ δα νη βα πτι ζο με νσ σϞ Κυ ρι

ε η της Τρι α δος ε φα νε ρω ω θη προ σκυνη

σις του γαρ Γεν νη το ρος η φω νη προ σε μαρ τυ

ρει σοι α γα πη τον σε Υι ο ον ο νο μα ζσ σα

και το Πνευμα εν ει ει δει πε ρι στε ρας ε βε

βαι ου του λο ο γσ το α σφα λες ο ε πι φα νεις

Χρι στε ε ο Θε ος και τον κοσμον φω τι σας δο ο

ξα α σοι οι οι οι

Ἦχος 2 Δι θ

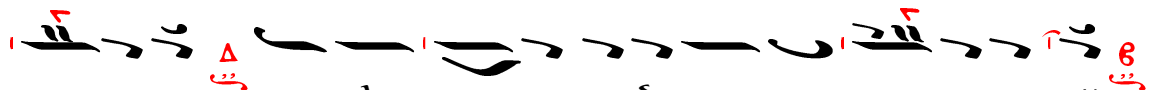
Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

ως σϞ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν σϞ ο τι η ξι ω σας η μας των α

γι ων σϞ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σα

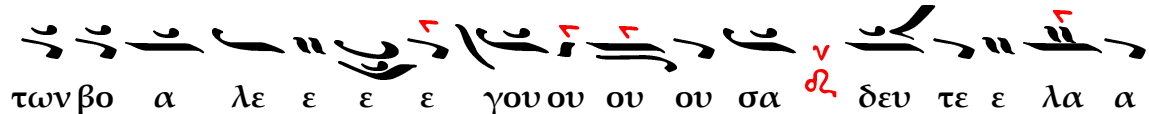
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

 λυ ι α α α

Μετά την όπισθάμβωνον εύχήν,
 εύθους τελείται ό Μέγας Άγιασμός.

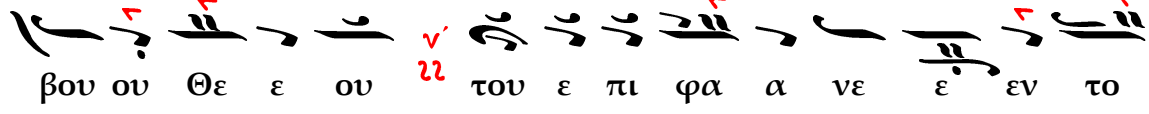
Ήχος πλ' Νη ς

Φ ω νη η Κυ υ ρι ι ου ε πι των υ δα α

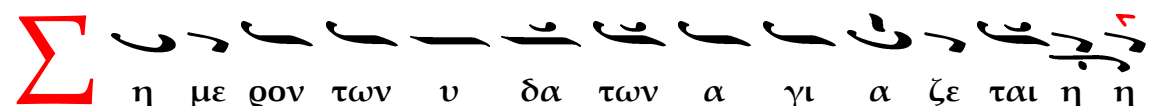
 των βο α λε ε ε ε γου ου ου σα δευ τε ε λα α

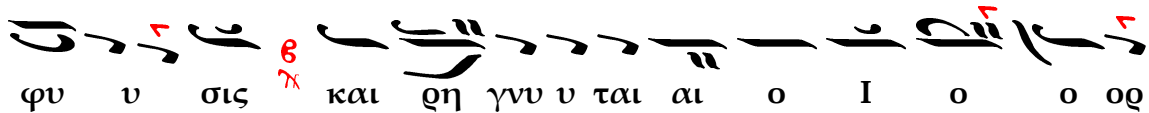
 βε τε ε πα αν τες Πνευμα σο φι ας Πνευ μα συ υ νε

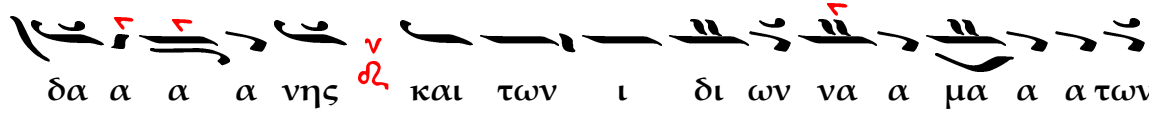
 ε ε ε σε ε ε ε ως Πνε ευ μα φο ο ο ο ο

 βου ου Θε ε ου του ε πι φα α νε ε εν το

 ος Χρι ι ι στου

Σ η με ρον των υ δα των α γι α ζε ται η η

 φυ υ σις και ρη γνυ νται αι ο Ι ο ο ο ο

 δα α α νης και των ι δι ων να α μα α α των

 ε πε ε χει το ο ρε ε ευ μα α Δε σπο ο

 ο την ο ρων ρυ υ πτο ο ο ο με ε ε ε νον

Ω ς α ανθρωπο ος εν πο τα α μω ηλ θες
Χρι στε ε ε βα α σι ι ι λευ και δου λι ι
κον βα α πτι ι σμα λα α βειν σπε ευ δεις α γα α θε
υ πο τω ων του ου Προ δρο ο ο μου ου
χει ει ει ρων δι α τας α μαρ τι ι ας ημων φι
ι λα α α αν θρωω ω ω πε

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τους αι ω ω νας
των αι αι ω ω ω νω ω να α α μην

Π ρος την φω νην του βο ω ω ν το ος εν
τη ε ε ρη η η μω ε τοι μα σα α τε
την ο ο δο ο ον του Κυ υ υ ρι ι ι ι ου
η ηλ θε ες Κυ ρι ι ε μορ φην δου ου ουλου λα α βων
βα α πτι σμα αι αι των ο μη γνους α α α α μαρ
τι ι ι α αν ει δο ο σα αν σε ε υ δα α τα και

αι ε ε φο βη η η θη η η σαν συντρο ομος
 γε γο νεν ο ο Προδρο ομος και ε ε βο ο ο
 η σε ε ε λε ε ε ε γων πως φω ω τι ι σει
 ο λυ υ χνος το ο φως πως χει ει ρο ο θε τη η η σει
 ο ο ο δου ου λος τον Δε ε ε σπο ο ο ο την
 α γι ι α ασον ε ε με και τα υ υ δα α
 τα Σω ω τηρ ο αι αι ρω ων του κο ο ο ο σμου
 τη ην α μα α αρ τι ι ι ι α α α αν

Καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα
 (λε' 1-10).

Τάδε λέγει Κύριος· Εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα, ἀγαλλιᾶσθω ἔρημος, καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον. Καὶ ἐξανθήσει, καὶ ὕλοχαρήσει, καὶ ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμήλου· καὶ ὁ λαός μου ὄψεται τὴν δόξαν Κυρίου, καὶ τὸ ὕψος τοῦ Θεοῦ. Ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμένα, καὶ γόνατα παραλελυμένα. Παρακαλέσατε, καὶ εἶπατε τοῖς ὀλιγοψύχοις τῇ διανοίᾳ· Ἰσχύσατε, καὶ μὴ φοβείσθε· ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσι, καὶ ἀνταποδώσει, αὐτὸς ἤξει καὶ σώσει ἡμᾶς. Τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὦτα κωφῶν ἀκούσονται. Τότε ἀλείται χωλὸς ὡς ἔλαφος, καὶ τρανὴ ἔσται γλῶσσα μογγιλάλων, ὅτι ἐρράγη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ φάραγξ ἐν γῆ διψώσῃ. Καὶ ἔσται ἡ ἄνυδρος εἰς ἔλη, καὶ εἰς τὴν διψῶσαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἔσται· ἐκεῖ εὐφροσύνη ὀρνέων, ἐπαύλεις σειρήνων, καὶ καλάμη καὶ ἔλη. Καὶ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς καθαρὰ, καὶ ὁδὸς ἀγία κληθήσεται· οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος, οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκάθαρτος· οἱ δὲ διεσπαρμένοι πορεύσονται ἐπ' αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσι. Καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν πονηρῶν θηρίων, οὐ μὴ ἀναβῆ εἰς αὐτήν, οὐδὲ μὴ

εύρεθῆ ἐκεῖ· ἀλλὰ πορεύονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι, καὶ συνηγμένοι ὑπὸ Κυρίου. Καὶ ἀποστραφήσονται, καὶ ἤξουσιν εἰς Σιών μετ' εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν· ἐπὶ γὰρ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν αἶνεσις καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ εὐφροσύνη καταλήφεται αὐτούς· ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη, καὶ στεναγμός.

**Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα
(νε' 1-13).**

Τάδε λέγει Κύριος· Οἱ διψῶντες, πορεύεσθε ἐφ' ὕδωρ· καὶ ὅσοι μὴ ἔχετε ἀργύριον, βαδίσαντες ἀγοράσατε· καὶ φάγεσθε, καὶ πίεσθε ἄνευ ἀργυρίου καὶ τιμῆς οἴνον καὶ στέαρ. Ἴνα τί τιμᾶσθε ἀργυρίου ἐν οὐκ ἄρτοις, καὶ ὁ μόχθος ὑμῶν οὐκ εἰς πλησμονήν; Ἀκούσατέ μου, καὶ φάγεσθε ἀγαθά, καὶ ἐντροφήσει ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Προσέχετε τοῖς ὤσιν ὑμῶν, καὶ ἐπακολουθεῖτε ταῖς ὁδοῖς μου· εἰσακούσατέ μου, καὶ ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν· καὶ διαθήσομαι ὑμῖν Διαθήκην αἰώνιον, τὰ ὅσια Δαυῖδ τὰ πιστά. Ἴδου μαρτύριον ἐν Ἔθνεσιν ἔδωκα αὐτόν, ἄρχοντα καὶ προστάσσοντα ἐν Ἔθνεσιν. Ἴδου Ἔθνη, ἃ οὐκ οἶδασί σε, ἐπικαλέσονταί σε καὶ λαοί, οἳ οὐκ ἐπίστανταί σε, ἐπὶ σὲ καταφεύξονται, ἕνεκεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τοῦ Ἁγίου Ἰσραὴλ, ὅτι ἐδόξασέ σε. Ζητήσατε τὸν Κύριον, καὶ ἐν τῷ εὐρίσκειν αὐτόν, ἐπικαλέσασθε· ἡνίκα δ' ἂν ἐγγίζη ὑμῖν, ἀπολιπέτω ὁ ἀσεβῆς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ ἀνὴρ ἄνομος τὰς βουλάς αὐτοῦ· καὶ ἐπιστρέφητε πρὸς Κύριον, καὶ ἐλεηθήσεσθε, καὶ κράξεσθε, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἀφήσει τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν. Οὐ γὰρ εἰσιν αἱ βουλαί μου, ὥσπερ αἱ βουλαὶ ὑμῶν, οὐδ' ὥσπερ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν, αἱ ὁδοί μου, λέγει Κύριος. Ἀλλ' ὡς ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδός μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν, καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς διανοίας μου. Ὡς γὰρ ἂν καταβῆ ὑετός, ἢ χιὼν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῆ, ἕως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν, καὶ ἐκτέκη, καὶ ἐκβλαστήσῃ, καὶ δῶ σπέρμα τῷ σπείροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν, οὕτως ἔσται τὸ ῥῆμά μου, ὃ ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου, οὐ μὴ ἀποστραφῆ πρὸς με κενόν, ἕως ἂν τελεσθῆ ὅσα ἂν ἠθέλησα, καὶ εὐοδώσω τὰς ὁδοὺς μου, καὶ τὰ ἐντάλματά μου. Ἐν γὰρ εὐφροσύνη ἐξελεύσεσθε, καὶ ἐν χαρᾷ διδαχθήσεσθε· τὰ γὰρ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ ἐξαλοῦνται, προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ, καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσῃ τοῖς κλάδοις. Καὶ ἀντὶ τῆς στοιβῆς ἀναβήσεται κυπάρισσος, ἀντὶ δὲ τῆς κονύζης ἀναβήσεται μυρσίνη· καὶ ἔσται Κυρίῳ εἰς ὄνομα, καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον, καὶ οὐκ ἐκλείψει.

**Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα
(ιβ' 3-6).**

Τάδε λέγει Κύριος· Ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου. Καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς Ἔθνεσι τὰ ἔνδοξα αὐτοῦ, μιμνήσθεσθε, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ὑμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν· ἀναγγεῖλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῆ. Ἀγαλλιᾶσθε καὶ εὐφραίνεσθε οἱ κατοικοῦντες Σιών· ὅτι ὑψώθη ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Εἶτα·

Προκείμενον. ᾠδὴ γ'. Ψαλμὸς κζ' (26).

Κύριος φωτισμὸς μου καὶ σωτὴρ μου· τίνα φοβηθήσομαι; (κζ' 1)

Στίχ. α'. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου· ἀπὸ τίνος δειλιάσω; (κζ' 1)

Στίχ. β'. Ἀνδρίζου καὶ κραταιούσθω ἡ καρδιά σου, καὶ ὑπόμεινον τὸν Κύριον. (κζ' 14)

Ἀπόστολος.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα (ι' 1-4).

Ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ὅτι οἱ Πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλῃν ἦσαν, καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διήλθον. Καὶ πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσαντο, ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ. Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον. Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον· ἔπιον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας· ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός.

Ἀλληλούϊα. ᾠδὴ δ'. Ψαλμὸς κη'.

Στίχ. α'. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε, Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν.

Στίχ. β'. Φωνὴ Κυρίου ἐν ἰσχύϊ, φωνὴ Κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον (α' 9-11).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην. Καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τὸ Πνεῦμα ὡσεὶ περιστερὰν καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν. Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν· Σὺ εἶ ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠδόκησα.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εὐθὺς ὁ Διάκονος τὰ Εἰρηνικά.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν μυστικῶς.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ μονογενὴς Υἱός, ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρὸς, ὁ ἀληθινὸς Θεός, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτός, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον τοῦ φωτίσαι αὐτόν, καταύγασον ἡμῶν τὴν διάνοιαν τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, καὶ

πρόσδεξαι ἡμᾶς μεγαλωσύνην καὶ εὐχαριστίαν σοι προσάγοντας, ἐπὶ τοῖς ἀπ' αἰῶνος θαυμαστοῖς σου μεγαλουργήμασι, καὶ τῇ ἐπ' ἐσχάτων τῶν αἰώνων σωτηρίῳ σου οἰκονομίᾳ. Ἐν ἧ τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν καὶ πτωχὸν περιβαλλόμενος φύραμα, καὶ τοῖς τῆς δουλείας μέτροις συγκατιῶν, ὁ τῶν ἀπάντων Βασιλεύς, ἔτι καὶ δουλικῇ χειρὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι κατεδέξω· ἵνα τὴν τῶν ὑδάτων φύσιν ἀγιάσας ὁ ἀναμάρτητος, ὁδοποιήσης ἡμῖν δι' ὕδατος Πνεύματος ἀναγέννησιν, καὶ πρὸς τὴν πρώτην ἡμᾶς ἀποκαταστήσης ἐλευθερίαν. Οὗ τινος θείου Μυστηρίου τὴν ἀνάμνησιν ἐορτάζοντες, δεόμεθά σου φιλόανθρωπε Δέσποτα· Ῥᾶνον ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου, κατὰ τὴν θείαν σου ἐπαγγελίαν, ὕδωρ καθάρσιον, τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας τὴν δωρεάν, εἰς τὸ τὴν ἐπὶ τῷ ὕδατι τούτῳ αἵτησιν ἡμῶν ἀμαρτωλῶν εὐπρόσδεκτον γενέσθαι τῇ σῇ ἀγαθότητι, καὶ τὴν εὐλογίαν σου δι' αὐτοῦ τε καὶ παντὶ τῷ πιστῷ σου χαρισθῆναι λαῶ, εἰς δόξαν τοῦ ἁγίου καὶ προσκυνητοῦ σου Ὄνόματος. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εἰπὼν καθ' ἑαυτὸν τό, Ἀμήν, τοῦ Διακόνου ἤδη πεπληρωκότος τὴν Συναπτὴν, ἄρχεται ὁ Ἱερεὺς μεγαλοφώνως τῆς Εὐχῆς ταύτης.

Ποίημα Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Τριάς ὑπερούσιε, ὑπεράγαθε, ὑπέρθεε, παντοδύναμε, παντεπίσκοπε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε· Δημιουργὲ τῶν νοερῶν οὐσιῶν καὶ τῶν λογικῶν φύσεων, ἡ ἔμφυτος ἀγαθότης, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον, τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, λάμψον κάμοι τῷ ἀναξίῳ δούλῳ σου· φώτισόν μου τῆς διανοίας τὰ ὄμματα, ὅπως ἀνυμνήσαι τολμήσω τὴν ἄμετρον εὐεργεσίαν καὶ δύναμιν. Εὐπρόσδεκτος γενέσθω ἡ παρ' ἐμοῦ δέησις διὰ τὸν παρεστῶτα λαόν· ὅπως τὰ πλημμελήματά μου μὴ κωλύσωσιν ἐνθάδε παραγενέσθαι τὸ Ἅγιόν σου Πνεῦμα· ἀλλὰ συγχώρησόν μοι ἀκατακρίτως βοᾶν σοι καὶ λέγειν καὶ νῦν Ὑπεράγαθε· Δοξάζομέν σε, Δέσποτα φιλόανθρωπε, Παντοκράτορ, προαιώνιε Βασιλεῦ. Δοξάζομέν σε τὸν Κτίστην, καὶ Δημιουργὸν τοῦ παντός. Δοξάζομέν σε Υἱὲ τοῦ Θεοῦ μονογενές, τὸν ἀπάτορα ἐκ Μητρός, καὶ ἀμήτορα ἐκ Πατρός· ἐν γὰρ τῇ προλαβούσῃ Ἐορτῇ νήπιόν σε εἶδομεν, ἐν δὲ τῇ παρούσῃ τέλειόν σε ὀρώμεν, τὸν ἐκ τελείου τέλειον ἐπιφανέντα Θεὸν ἡμῶν. Σήμερον γὰρ ὁ τῆς Ἐορτῆς ἡμῖν ἐπέστη καιρὸς, καὶ χορὸς Ἁγίων ἐκκλησιάζει ἡμῖν, καὶ Ἄγγελοι μετὰ ἀνθρώπων συνεορτάζουσι. Σήμερον ἡ

χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐν εἶδει περιστερᾶς, τοῖς ὕδασι ἐπεφοίτησε. Σήμερον ὁ ἄδυτος Ἥλιος ἀνέτειλε, καὶ ὁ κόσμος τῷ φωτὶ Κυρίου καταυγάζεται. Σήμερον ἡ σελήνη λαμπραῖς ταῖς ἀκτίσι τῷ κόσμῳ συνεκλαμπρύνεται. Σήμερον οἱ φωτοειδεῖς ἀστέρες τῇ φαιδρότητι τῆς λάμψεως τὴν οἰκουμένην καλλωπίζουσι. Σήμερον αἱ νεφέλαι ὑετὸν δικαιοσύνης τῇ ἀνθρωπότητι οὐρανόθεν δροσίζουσι. Σήμερον ὁ ἄκτιστος ὑπὸ τοῦ ἰδίου πλάσματος βουλῇ χειροθετεῖται. Σήμερον ὁ Προφήτης καὶ Πρόδρομος τῷ Δεσπότη προσέρχεται, ἀλλὰ τρόμῳ παρίσταται, ὁρῶν Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς συγκατάβασιν. Σήμερον τὰ τοῦ Ἰορδάνου νάματα εἰς ἰάματα μεταποιεῖται τῇ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ. Σήμερον ρεῖθροις μυστικοῖς πᾶσα ἡ κτίσις ἀρδεύεται. Σήμερον τὰ τῶν ἀνθρώπων πταίσματα τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου ἀπαλείφονται. Σήμερον ὁ Παράδεισος ἠνέωκται τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ὁ τῆς Δικαιοσύνης Ἥλιος καταυγάζει ἡμῖν. Σήμερον τὸ πικρὸν ὕδωρ, τὸ ἐπὶ Μωϋσέως, τῷ λαῷ εἰς γλυκύτητα μεταποιεῖται τῇ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ. Σήμερον τοῦ παλαιοῦ θρήνου ἀπηλλάγημεν, καὶ ὡς νέος Ἰσραὴλ διεσώθημεν. Σήμερον τοῦ σκότους ἐλυτρώθημεν, καὶ τῷ φωτὶ τῆς θεογνωσίας καταυγαζόμεθα. Σήμερον ἡ ἀχλὺς τοῦ κόσμου καθαίρεται τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σήμερον λαμπαδοφεγγεῖ πᾶσα ἡ κτίσις ἄνωθεν. Σήμερον ἡ πλάνη κατήργηται, καὶ ὁδὸν ἡμῖν σωτηρίας ἐργάζεται ἡ τοῦ Δεσπότη ἐπέλευσις. Σήμερον τὰ ἄνω τοῖς κάτω συνεορτάζει, καὶ τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνομιλεῖ. Σήμερον ἡ ἱερὰ καὶ μεγαλόφωνος τῶν Ὁρθοδόξων πανήγυρις ἀγάλλεται. Σήμερον ὁ Δεσπότης πρὸς τὸ βάπτισμα ἐπείγεται, ἵνα ἀναβιβάσῃ πρὸς ὕψος τὸ ἀνθρώπινον. Σήμερον ὁ ἀκλινὴς τῷ ἰδίῳ οἰκέτῃ ὑποκλίνεται, ἵνα ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας ἐλευθερώσῃ. Σήμερον Βασιλείαν οὐρανῶν ὠνησάμεθα· τῆς γὰρ Βασιλείας τοῦ Κυρίου οὐκ ἔσται τέλος. Σήμερον γῆ καὶ θάλασσα τὴν τοῦ κόσμου χαρὰν ἐμερίσαντο, καὶ ὁ κόσμος εὐφροσύνης πεπλήρωται. Εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, θεασάμενος τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, σωματικῶς κατερχόμενον, καὶ εἰσερχόμενον ἐπ' αὐτόν. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, θεωρῶν τὸ πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἐν εἶδει περιστερᾶς κατερχόμενον, καὶ περιϊπτάμενόν σοι. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, ὁρῶν τὸν ἀόρατον ὀραθέντα, τὸν Κτίστην σαρκωθέντα, τὸν Δεσπότην ἐν δούλου μορφῇ. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν, Θεὸν ἐν σαρκὶ καθορῶντα, καὶ νεφέλαι φωνὴν ἔδωκαν, θαυμάζουσαι τὸν παραγενόμενον, Φῶς ἐκ Φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, δεσποτικὴν πανήγυριν σήμερον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὁρῶντες· αὐτὸν δὲ

τὸν τῆς παρακοῆς θάνατον, καὶ τὸ τῆς πλάνης κέντρον, καὶ τὸν τοῦ Ἄδου σύνδεσμον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βυθίσαντα, καὶ Βάπτισμα σωτηρίας τῷ κόσμῳ δωρησάμενον. Ὅθεν καὶ γὰρ ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ ἀνάξιος δοῦλός σου, τὰ μεγαλεῖα τῶν θαυμάτων σου διηγούμενος, συνεχόμενος φόβῳ, ἐν καταλύξει βοῶ σοι.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν,

λέγει γεγωνωτέρα φωνῇ·

Μέγας εἶ, Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου **(ἐκ γ')**. Σὺ γὰρ βουλήσει ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα, τῷ σῶ κράτει συνέχεις τὴν κτίσιν, καὶ τῇ σῆ προνοίᾳ διοικεῖς τὸν κόσμον. Σὺ ἐκ τεσσάρων στοιχείων τὴν κτίσιν συναρμόσας, τέτταρσι καιροῖς τὸν κύκλον τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστεφάνωσας. Σὲ τρέμουσιν αἱ νοεραὶ πᾶσαι Δυνάμεις. Σὲ ὕμνεῖ ἥλιος, σὲ δοξάζει σελήνη, σοὶ ἐντυγχάνει τὰ ἄστρα, σοὶ ὑπακούει τὸ φῶς, σὲ φρίττουσιν ἄβυσσοι, σοὶ δουλεύουσιν αἱ πηγαί. Σὺ ἐξέτεινας τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέροιν· σὺ ἐστερέωσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων· σὺ περιετείχισας τὴν θάλασσαν ψάμμῳ· σὺ πρὸς ἀναπνοᾶς τὸν ἀέρα ἐξέχεας. Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις σοὶ λειτουργοῦσιν· οἱ τῶν Ἀρχαγγέλων χοροὶ σὲ προσκυνοῦσι· τὰ πολυόμματα Χερουβίμ, καὶ τὰ ἐξαπτέρυγα Σεραφίμ, κύκλῳ ἱστάμενα καὶ περιϊπτάμενα, φόβῳ τῆς ἀπροσίτου σου δόξης κατακαλύπτεται. Σὺ γάρ, Θεὸς ὢν ἀπερίγραπτος, ἀναρχὸς τε καὶ ἀνέκφραστος, ἦλθες ἐπὶ τῆς γῆς, μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος· οὐ γὰρ ἔφερες, Δέσποτα, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, θεᾶσθαι ὑπὸ τοῦ διαβόλου τυραννόμενον τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ἦλθες καὶ ἔσωσας ἡμᾶς. Ὁμολογοῦμεν τὴν χάριν, κηρύττομεν τὸν ἔλεον, οὐ κρύπτομεν τὴν εὐεργεσίαν· τὰς τῆς φύσεως ἡμῶν γονὰς ἠλευθέρωσας· παρθενικὴν ἡγίασας μήτραν τῷ τόκῳ σου· πᾶσα ἡ κτίσις ὕμνησέ σε ἐπιφανέντα. Σὺ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθης, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφης. Σὺ καὶ τὰ Ἰορδάνεια ρεῖθρα ἡγίασας, οὐρανόθεν καταπέμφας τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα, καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ἐκεῖσε ἐμφωλεόντων συνέτριψας δρακόντων. Αὐτὸς οὖν, φιλόανθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ ἀγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο **(ἐκ γ')**. Καὶ δὸς αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου. Ποίησον αὐτὸ ἀφθαρσίας πηγῆν, ἀγιασμοῦ δῶρον, ἁμαρτημάτων λυτήριον, νοσημάτων ἀλεξιτήριον, δαίμοσιν ὀλέθριον, ταῖς ἐναντίας δυνάμεσιν ἀπρόσιτον, Ἀγγελικῆς ἰσχύος πεπληρωμένον. Ἴνα πάντες οἱ ἀρυόμενοι, καὶ μεταλαμβάνοντες, ἔχοιεν αὐτὸ πρὸς καθαρισμόν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἰατροίαν παθῶν, πρὸς ἀγιασμόν οἴκων, πρὸς

πάσαν ὠφέλειαν ἐπιτήδειον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος ἀνακαινίσας τὴν παλαιωθεῖσαν φύσιν ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος κατακλύσας ἐπὶ τοῦ Νῶε τὴν ἁμαρτίαν. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ θαλάσσης ἐλευθερώσας ἐκ τῆς δουλείας Φαραῶ, διὰ Μωϋσέως, τὸ γένος τῶν Ἑβραίων. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διαρρήξας πέτραν ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐρρύησαν ὕδατα, καὶ χείμαρροι κατεκλύσθησαν, καὶ διψῶντα τὸν λαόν σου κορέσας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος καὶ πυρός, διὰ τοῦ Ἡλιοῦ, ἀπαλλάξας τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ Βάαλ. Αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, ἀγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ (ἐκ γ'). Δὸς πᾶσι, τοῖς τε ἀπτομένοις, τοῖς τε χριομένοις, τοῖς τε μεταλαμβάνουσι, τὸν ἁγιασμόν, τὴν εὐλογία, τὴν κάθαρσιν, τὴν ὑγείαν. Καὶ σῶσον, Κύριε, τοὺς δούλους σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν (ἐκ γ'). Καὶ φύλαξον αὐτοὺς ὑπὸ τὴν σκέπην σου ἐν εἰρήνῃ· ὑπόταξον ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· χάρισαι αὐτοῖς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, καὶ παντὸς τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, καὶ παντὸς ἱερατικοῦ τάγματος, καὶ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, καὶ τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἐλέησον αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Ἴνα καὶ διὰ στοιχείων, καὶ διὰ Ἀγγέλων, καὶ διὰ ἀνθρώπων, καὶ διὰ ὀρωμένων, καὶ διὰ ἀοράτων, δοξάζεται σου τὸ πανάγιον ὄνομα, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Καὶ ἡ Εὐχὴ μυστικῶς.

Κλίνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, καὶ ἀγιάσας τὰ ὕδατα· καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς διὰ τῆς κλίσεως τῶν ἑαυτῶν ἀχένων σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα. Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι τοῦ ἁγιασμοῦ σου, διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε καὶ ῥαντισμοῦ· καὶ γενέσθω ἡμῖν, Κύριε, εἰς ὑγείαν ψυχῆς καὶ σώματος.

Ἐκφώνησις.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ

ζωοποιῶ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ εὐθύς, εὐλογῶν ὁ ἱερεὺς τὰ ὕδατα σταυροειδῶς, βαπτίζει τὸν τίμιον Σταυρόν, ὄρθιον αὐτὸν κατὰ γων ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἀνάγων, φάλλον καὶ τὸ παρὸν Τροπάριον, εἰς ἦχον α', τρίς.

Ἦχος $\frac{1}{9}$ Πα ρ

Ε ν Ι ο ρ δ α ν η β α π τ ι ζ ο μ ε ν ς σ ς Κ υ ρ ι
ε η της Τρι α δ ο ς ε φ α ν ε ρ ω ω θ η π ρ ο σ κ υ ν η
σ ι ς του γ α ρ Γ ε ν ν η τ ο ρ ο ς η φ ω ν η π ρ ο σ ε μ α ρ τ υ
ρ ε ι σ ο ι α γ α π η τ ο ν σ ε Υ ι ο ο ν ο ν ο μ α ζ ς σ α
κ α ι τ ο Π ν ε υ μ α ε ν ε ι ε ι δ ε ι π ε ρ ι σ τ ε ρ α ς ε β ε
β α ι ο υ τ ο υ λ ο ο γ ς τ ο α σ φ α λ ε ς ο ε π ι φ α ν ε ι ς
Χ ρ ι σ τ ε ε ο Θ ε ο ς κ α ι τ ο ν κ ο σ μ ο ν φ ω τ ι σ α ς δ ο ο
ξ α α σ ο ι

Ἦχος $\frac{1}{9}$ Β ο υ

Ε π ε φ α ν η ς σ η μ ε ρ ο ν τ η ο ι κ ς μ ε ε ε
ε ε ν η κ α ι τ ο φ ω ς σ ς Κ υ ρ ι ε ε σ η μ ε ι ω
θ η ε φ η μ α ς ε ν ε π ι γ ν ω σ ε ι υ μ ν η ν τ α ς σ ε Η λ θ ε ς
ε φ α ν η ς τ ο φ ω ς τ ο α π ρ ο ο σ ι ι τ ο ν

Καὶ ῥαντίζει πάντα τὸν λαὸν ἐκ τοῦ ὕδατος.

Εἰσερχόμενοι δὲ ἐν τῷ Ναῶ, ψάλλομεν
τὰ παρόντα τροπάρια·

Ἦχος Πάσα

Α ^{Πα} νυ μνησωμεν οἱ πῖστοι ^Δ τῆς περὶ ἡ
μας ^τθεοῦ οἰκονομίας τῶν με
γε ^εεθῶν ^ενγαρτων ἡμῶν πα
ρωμα ^ααατι ^Δ γενομενος ^{Πα} ἀνθρώπου τῆν
ἡμῶν καθάρσιν [?] καθαίρεται αἰεὶ ἐν τῷ
οὐρα ^ααανη ^εομόνοσ καθάρσος καὶ
κη ^{ρα}τος ^Δ ἀγίαζων ^εμε καὶ αἰ
υ ^υυυ ^υδααατα καὶ τὰς κεφαλῶν
δρα ^{κο}ντων ^{συν}τριβῶν ^επιιι ^τυυ
δα ^ααατος ⁹ ἀντλήσωμεν ^εεν ^υυ
υ ^υδωρ ^Δ μετ ^ευφρο ^υσυ ^υνη ^ηης ^α
α ^{δε}ε ^ελφοι ⁹ ἡ γὰρ χάρις ^τπνεύματος ^Δ
τοῖς ^πιστῶ ^ωως ^{αν}τλ ^υυ ^υσιν ^αο ^{ρα}τω
ω ^ωως ^επι ^{δι}ι ^{δο}ο ^οο ^οο ^{ται} ^{Πα} ^Δ ^{ρα} ^Χρι ^{στ}ε

ς ς τθ Θε ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς και Σω τη ρος τω ων ψυ χω ω ων η η η η

μων

Ἦχος Πα-θ

Tρι α α δος η η φα νε ρω ω σις εν Ι

ορ δα νη η η γε ε γο νε ε εν αυ τη η γαρ

υ περ θε ε ε ος φυ υ υ σις ο Πα τηρ ε

ε φω νη σεν ου το ος ο βα πτι ι ζο με ε νος

Υι ο ο ο ος ο ο α γα πη το ο ο ος μς

το ο πνε ευ μα συμ πα α ρην τω ω ω ο μοι

οι οι ω ον ευ λο γς ς ς σι λα α οι και υ

περ υ ψς ς ς ς ς σιν εις πα αν τας

τς ς αι ω ω ω ω να α ας

Ἦχος Δι-θ

Χι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον α πο τς νυν και ε ως τς αι ω ω νος

T ο ο νο μα Κυ ρι σ ει η ευ λο γη με
ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τ ε νυ ν και ε ως τ ε
αι ω ω νο ο ος